4 Απριλίου 2014

Μιλώντας για την προσευχή ο στάρετς Ζωσιμάς, έλεγε:

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

«Νέε, μην ξεχνάς την προσευχή σου σε κάθε σου προσευχή, αν είναι ειλικρινής, θα προβάλλει ένα καινούργιο αίσθημα και μέσα σ' αυτό μια καινούργια σκέψη, που άλλοτε την αγνοούσες και που θα σου δώσει καινούργιο θάρρος. Και τότε θα καταλάβεις πως η προσευχή είναι διαπαιδαγώγηση».

«Όταν είσαι μόνος, να προσεύχεσαι.

Ν' αγαπάς, να γονατίζεις και ν' ασπάζεσαι τη γη.

Να φιλάς τη γη και να την αγαπάς ακούραστα, αχόρταγα, όλα να τ' αγαπάς, να επιζητάς τον ενθουσιασμό και την έκσταση της αγάπης.

Πότισε τη γη με τα δάκρυα της αγαλλίασης κι αγάπα αυτά τα δάκρυα σου.

Αυτή την έκσταση μη την ντρέπεσαι, αγάπα την, γιατί είναι μεγάλο δώρο του Θεού και δε δίνεται στους πολλούς, μα μονάχα στους εκλεκτούς».

Συμβούλευε τους ανθρώπους να αγαπούν.

Έλεγε:

«Αγαπάτε τη δημιουργία του Θεού και στην ολότητα της, μα και στο κάθε κομματάκι.

Αγαπάτε το κάθε φυλλαράκι, την κάθε αχτίδα του Θεού.

Αγαπάτε τα ζώα, αγαπάτε τα φυτά, αγαπάτε το κάθε τι.

Όταν θα αγαπήσεις το κάθε τι, θ’ ανακαλύψεις μέσα σ’ αυτά τα πράγματα το μυστικό του Θεού.

Και μια και θα το ανακαλύψεις, θα το κατανοείς όλο και πιο πολύ με την κάθε μέρα που θα περνάει.

Και στο τέλος θ’ αγαπήσεις όλο τον κόσμο με μια ακέραια, παγκόσμια αγάπη.

Μιλούσε για την αποδίωξη της απόγνωσης, λόγω της αμαρτίας.

Έλεγε:

«Αν αμαρτήσεις συ ο ίδιος και είναι η ψυχή σου περίλυπη μέχρι θανάτου για τα κρίματα σου

ή για το αναπάντεχο κρίμα σου,

τότε αγάλλου για έναν άλλο, για έναν δίκαιο,

αγάλλου για το ότι, αν και συ αμάρτησες, αυτός είναι δίκαιος και δεν αμάρτησε».

Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι (αποσπάσματα από τους «Αδελφούς Καραμαζώφ»)

Πηγή: misha.pblogs.gr